

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70 – 297/ 20/07/08/MS

Warszawa, dnia 20. 06. 2008 r.

DECYZJA 39/2008

Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 Nr 35, poz. 215), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa ubranka – pajacyk z kapturem, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Roberta Smortyś prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „SZWAT” w Sokołowie Małopolskim, umarza się postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 28 listopada 2007 r. Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący ubranka – pajacyk z kapturem, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Roberta Smortyś prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „SZWAT” w Sokołowie Małopolskim.

W trakcie kontroli w hurtowni „MALUSZEK” spółka jawna Krzysztof Krzyżanowski w Olsztynie przy ul. Wilczyńskiego 11, inspektorzy reprezentujący Warmińsko – Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie dokonali oględzin i poddali badaniom organoleptycznym ubranko – pajacyk z kapturem w oparciu o wymagania normy PN – EN 14682: 2006 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*”. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 Nr 35, poz. 215), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja

Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami.

Ubranko – pajacyk wykonane było z różowego materiału 100 % poliestru i zapinane na całej długości na napy. Do ubranka doszyty był kaptur ściągany za pomocą sznurków zakończonych plastikową końcówką. Po lewej stronie ubranka na wysokości klatki piersiowej wyszyta była aplikacja hipopotama huśtającego się na drążku. Do produktu dołączone były wszywki zawierające nazwę produktu, adres i nazwę producenta, oznaczenie surowca z jakiego zostało wykonane ubranko, sposób konserwacji, rozmiar, a także następujące informacje: „*Jakość pierwsza*” i „*wykończenie: standard*”. Badania organoleptyczne ubranka – pajacyk z kapturem wykazały, że jego konstrukcja nie jest zgodna z wymaganiami pkt 3. 2 normy PN – EN 14682: 2006, ponieważ ubrania przeznaczone dla małych dzieci tj. dzieci w wieku od urodzenia do 7 roku życia nie powinny być projektowane i produkowane ze sznurkami ściągającymi, sznurami funkcyjnymi lub dekoracyjnymi przy kapturze i na elementach osłaniających szyję.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK uznał, iż istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że ubranko – pajacyk z kapturem nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa, gdyż stwarza zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów i uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) pismem z dnia 10 stycznia 2008 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Roberta Smortyś prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „SZWAT” w Sokołowie Małopolskim (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania. Jednocześnie w drodze postanowienia z dnia 10 stycznia 2008 r. wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania postanowienia na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez ubranko – pajacyk z kapturem.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 4 lutego 2008 r. strona postępowania poinformowała, że wyeliminowała zagrożenie stwarzane przez ubranko – pajacyk z kapturem poprzez usunięcie z kaptura sznurka ściągającego zarówno w produktach znajdujących się u dystrybutorów jak i w tych jeszcze nie wprowadzonych na rynek. Jako dowód potwierdzający podjęte działania przekazała oświadczenia od ośmiu dystrybutorów informujące o usunięciu sznurka ściągającego przy kapturze ubranka oraz trzy pisma od dystrybutorów, poświadczające iż nie posiadają już w sprzedaży produktu będącego przedmiotem postępowania.

W piśmie z dnia 20 lutego 2008 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wskazanie liczby dystrybutorów ubranka – pajacyk z kapturem oraz poinformował, że zaproponowane przez nią rozwiązanie polegające tylko na wyciągnięciu sznurka z ubranek będących przedmiotem postępowania nie przesądza o wyeliminowaniu zagrożenia, gdyż możliwa jest sytuacja, w której nieświadomy zagrożeń konsument ponownie wszyje sznurek w tunel znajdujący się wokół kaptura. Tym samym, Prezes UOKiK uznał, że niezbędne jest również zaszywanie tunelu znajdującego się wokół kaptura, tak aby uniemożliwić ponowne wprowadzenie sznurka.

Przedsiębiorca Robert Smortyś prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „SZWAT” w Sokołowie Małopolskim w piśmie z dnia 3 marca 2008 r. oświadczył, że przekazane jednaście oświadczeń od przedsiębiorców wyczerpuje całkowicie listę dystrybutorów ubranka – pajacyk z kapturem. Ponadto poinformował, że sznurek ściągający wszywany był do kaptura maszynowo i po usunięciu go nie jest możliwe ręczne wprowadzenie go w tunel, ponieważ kaptur zszywany był z kilku części dzianiny głównej i obłożenia. Do ponownego włożenia sznurka ściągającego konieczne byłoby więc rozprucie kaptura.

W celu potwierdzenia powyższych informacji, w piśmie z dnia 13 marca 2008 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli w siedzibie strony postępowania oraz u wybranych dystrybutorów mającej na celu ustalenie, czy podjęte przez przedsiębiorcę Roberta Smortyś prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „SZWAT” w Sokołowie Małopolskim działania są wystarczające do uznania, że wyeliminował zagrożenie stwarzane przez ubranko będące przedmiotem postępowania.

Pismami z dnia 16 maja oraz 2 czerwca 2008 r. Inspekcja Handlowa przekazała informacje wraz z aktami kontroli przeprowadzonej w siedzibie strony postępowania oraz u czterech dystrybutorów ubranka – pajacyk z kapturem. Wynik przeprowadzonych kontroli potwierdził, że przedsiębiorca Robert Smortyś prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „SZWAT” w Sokołowie Małopolskim w sposób trwały usunął z ubranka – pajacyk z kapturem sznurek ściągający w produktach znajdujących się u dystrybutorów oraz zaprzestał produkcji tego ubranka ze sznurkiem ściągającym kaptur. Tym samym ustalenia Inspekcji Handlowej potwierdziły, że strona postępowania wyeliminował zagrożenia stwarzane przez ubranko – pajacyk z kapturem.

W piśmie z dnia 28 maja 2008 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Ubranko – pajacyk z kapturem zostało wprowadzone na rynek przez przedsiębiorcę Roberta Smortyś prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „SZWAT” w Sokołowie Małopolskim. Przedsiębiorca ten jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, na co wskazuje treść wszytki dołączonej do produktu, a w toku postępowania nie było to przez niego kwestionowane i ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo produktów wprowadzonych na rynek na zasadach określonych w tej ustawie.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Art. 4 ust. 2 pkt 4 stanowi natomiast, że przy ocenie bezpieczeństwa produktu uwzględnia się kategorie konsumentów narażonych na niebezpieczeństwo w związku z użytkowaniem produktu, w szczególności dzieci i osoby starsze. Dzieci są więc konsumentami podlegającymi szczególnej ochronie, a produkty przeznaczone dla nich powinny spełniać wszystkie wymagania dotyczące bezpieczeństwa określone w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Ocena organoleptyczna ubranka – pajacyk z kapturem przeprowadzona przez inspektorów reprezentujących Warmińsko – Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie wykazała, że jego konstrukcja nie była zgodna z wymaganiami pkt 3. 2 normy PN – EN 14682: 2006 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściąające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*”, ponieważ ubrania przeznaczone dla dzieci do 7 lat nie powinny być projektowane i produkowane ze sznurkami ściąającymi przy kapturze i na elementach

osłaniających szyję. Zastosowanie sznurków ściągających przy kapturze ubranka – pajacyk z kapturem mogło w określonych warunkach stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia dziecka. Przy typowym zachowaniu aktywności dziecka podczas zabawy mogło dojść do zaciągnięcia się sznurka, co mogło być przyczyną nieszczęśliwego wypadku.

Prezes UOKiK, mając na uwadze powyższe uznał, że ubranko będący przedmiotem postępowania nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i nałożył na stronę postępowania obowiązek wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez ten produkt, wskazując jej rodzaj działań oraz termin na ich podjęcie.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Przekazane przez stronę postępowania informacje wraz z dowodami podjętych działań polegających na trwałym wyeliminowaniu sznurków przy kapturze w ubrankach – pajacyk z kapturem wprowadzonych na rynek oraz zaprzestanie dalszej produkcji tych ubranek ze sznurkiem ściągającym przy kapturze, potwierdzone kontrolą przeprowadzoną przez Inspekcję Handlową w siedzibie strony postępowania oraz u wybranych dystrybutorów, w opinii Prezesa UOKiK są wystarczające do uznania, że strona postępowania – przedsiębiorca Robert Smortyś prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „SZWAT” w Sokołowie Małopolskim wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez ubranko – pajacyk z kapturem.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Zastępca Dyrektora Departamentu Nadzoru Rynku
Dariusz Łomowski

Otrzymuje:

Robert Smortyś
Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe – Usługowe „SZWAT”
ul. Lubelska 56
36 – 050 Sokołów Małopolski